

Nieuwsbrief STAB OGR Updates - Nummer 17, 2015

Nummer 17, 2015

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

INHOUDSOPGAVE

Raad van State

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2015:3005](#) 23-09-2015

Barneveld/handhaving

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2015:2982](#) 23-09-2015

Breda/bestemmingsplan 'Buitengebied Noord'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2015:2968](#) 23-09-2015

Lingewaard/bestemmingsplan 'Bedrijvenpark Lingewaard'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2015:2929](#) 16-09-2015

Velsen en GS Noord-Holland/bestemmingsplan 'HOV-tracé'/hogere grenswaarden

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2015:2927](#) 16-09-2015

Woensdrecht en GS Noord-Brabant/aanwijzing, bestemmingsplan 'Windturbinepark Kabeljauwbeek' en omgevingsvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2015:2880](#) 16-09-2015

Vught/planschade

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2015:2851](#) 09-09-2015

Nuenen, Gerwen en Nederwetten/bestemmingsplan 'Kapperdoes'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2015:2837](#) 09-09-2015

Utrecht/bestemmingsplan 'KPN Campus Fockema Andreaelaan, Rubenslaan e.o.'

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2015:2688](#) 26-08-2015

Fryslân/planschade

Uitspraken zonder ECLI

- onbekend -

Best/planschade

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Vught/planschade

Niet tijdig herzien bestemmingsplan is niet relevant voor de planologische vergelijking.

Casus

Appellant betoogt dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat in het advies een juiste planvergelijking is gemaakt. Volgens appellant is jarenlang willens en wetens en in strijd met artikel 3.1, tweede lid, van de Wro verzuimd de oude bestemmingsplannen te herzien. Als die herziening had plaatsgevonden had zijn perceel gelet op de ontwikkelingen in de directe omgeving onmiskenbaar een woonbestemming gekregen. Een deel van zijn perceel was echter nodig om een ontsluitingsweg aan te leggen voor een dichtbij gelegen nieuwbouwproject, en daarom zijn de oude bestemmingsplannen niet herzien. Dit is een reden om af te wijken van het uitgangspunt dat het nieuwe bestemmingsplan wordt vergeleken met de oude bestemmingsplannen. In plaats daarvan dient het nieuwe bestemmingsplan te worden vergeleken met de situatie die zou zijn ontstaan indien de oude bestemmingsplannen tijdig waren herzien. Nu onder het nieuwe bestemmingsplan een deel van het perceel andere bestemmingen dan een woonbestemming heeft gekregen, heeft dat wel geleid tot planologisch nadeel, aldus appellant.

Rechtsvraag

Heeft het niet tijdig herzien van het bestemmingsplan gevolgen voor de planologische vergelijking?

Uitspraak

Anders dan appellant betoogt wordt in de ouderdom van de vorige bestemmingsplannen geen grond gevonden voor het oordeel dat van het voorgaande dient te worden afgeweken, en dat in de planvergelijking rekening moet worden gehouden met de situatie die volgens appellant zou zijn ontstaan bij tijdige herziening van de oude bestemmingsplannen. Aan het feit dat de herziening van de oude bestemmingsplannen in de door appellant geschetste en gewenste zin nooit heeft plaatsgevonden komt doorslaggevende betekenis toe. Een ander oordeel zou zich

niet verdragen met het in artikel 6.1, eerste lid, gelezen in samenhang met het tweede lid, van de Wro bepaalde, nu die bepalingen geen grondslag bieden voor het toekennen van een tegemoetkoming in gestelde schade die is veroorzaakt doordat een planologische situatie die zou hebben kunnen gelden, is gewijzigd. De rechtbank heeft dan ook terecht geoordeeld dat de planvergelijking die het college aan zijn besluiten ten grondslag heeft gelegd, juist is.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 16-09-2015

ECLI: ECLI:NL:RVS:2015:2880

Zaaknummer: 201500997/1/A2

Wetsartikelen: 6.1 Wro

RECHTSPRAAK

Lingewaard/bestemmingsplan 'Bedrijvenpark Lingewaard'

Bedrijventerrein. Voormalige bloemenveiling. Nieuwe stedelijke ontwikkeling. Regionale behoefte. Regeling evenementen. Vervoerplan. Geluid. Verkeersveiligheid.

De Afdeling stelt vast dat het plan ten opzichte van de voorheen geldende bestemmingsplannen zowel een uitbreiding van de bebouwing als van de toegestane functies in het plangebied mogelijk maakt. In de voorheen geldende plannen hadden de gronden in het plangebied grotendeels de bestemming 'Tuinbouwveiling'. Volgens de plantoelichting valt een dergelijk bedrijf onder milieucategorie 4.1. In het plan is aan het voormalige veilingterrein de bestemming 'Bedrijventerrein' toegekend. Op grond van de planregels zijn de gronden met die bestemming bestemd voor onder meer bedrijfsmatige activiteiten tot en met maximaal categorie 4.2 uit de Staat van bedrijfsactiviteiten – afhankelijk van de maximale categorie-aanduiding op de verbeelding –, productiegebonden detailhandel en evenementen. De bedrijfsactiviteiten zijn derhalve niet meer beperkt tot een tuinbouwveiling en hebben voor een deel van het terrein een hogere maximale milieucategorie dan voorheen. Verder waren de productiegebonden detailhandel en evenementen die het plan mogelijk maakt op grond van de voorheen geldende plannen niet toegestaan. Dat geldt ook voor grootschalige detailhandel, ten behoeve waarvan het plan een afwijkingsbevoegdheid bevat. Het plan maakt daarnaast meer bebouwing in het plangebied mogelijk. Gelet hierop is de Afdeling van oordeel dat het plan voorziet in een nieuwe stedelijke ontwikkeling.

De actuele regionale behoefte aan de functies detailhandel en evenementen is noch in de plantoelichting, noch in het RPB onderbouwd. Dat de geldende milieuvergunning al evenementen mogelijk maakt, zoals de raad heeft gesteld, doet daar niet aan af. In de eerste plaats blijkt uit de stukken en het verhandelde ter zitting dat de voorheen geldende bestemmingsplannen de evenementen niet mogelijk maakten, zodat deze in planologisch opzicht een nieuwe functie zijn. Bovendien maakt het plan aanzienlijk meer evenementen mogelijk dan de milieuvergunning.

De Afdeling stelt voorop dat het op de weg van de raad ligt om onder meer ten aanzien van het

aantal evenementen per jaar, het soort evenementen en het maximumbezoekersaantal in het plan regels te stellen, indien dat uit een oogpunt van de ruimtelijke aanvaardbaarheid van een evenemententerrein op een bepaalde locatie van belang is. Een vergunningplicht voor evenementen op grond van de APV kan geen reden zijn om een nadere regeling ten aanzien van het aantal en soort evenementen in de planregels achterwege te laten. De regulering van evenementenvergunningen in de APV geschiedt immers met name vanuit het oogpunt van handhaving van de openbare orde en waarborgt niet de in het kader van een bestemmingsplan vereiste ruimtelijke aanvaardbaarheid. De omstandigheid dat de APV mogelijkheden biedt om het houden van evenementen te reguleren, kan daarom geen reden zijn een planologische regeling van evenementen in het bestemmingsplan achterwege te laten. In dit geval is naar het oordeel van de Afdeling het soort evenementen ten onrechte niet in het plan gereguleerd.

In de planregels is niet bepaald welk bestuursorgaan het bevoegde gezag is dat beslist over de goedkeuring het vervoerplan als bedoeld in de planregels. Ter zitting heeft de raad verklaard dat het college van burgemeester en wethouders het bevoegde gezag is. Nu dit echter niet in de planregels is vastgelegd, is het bepaalde in de planregels op dit punt in strijd met de rechtszekerheid.

Voorts is niet verzekerd dat de evenementen wat betreft hun ruimtelijke uitstraling overeenkomen met bedrijfsactiviteiten van milieucategorie 2. Naar het oordeel van de Afdeling kon voor de beoordeling van geluidhinder vanwege de evenementen daarom niet worden volstaan met een algemene beoordeling van de geluidbelasting voor bedrijven van milieucategorie 2.

Ten onrechte heeft de raad geen onderzoek gedaan naar de verkeerseffecten van de evenementen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 23-09-2015

ECLI: ECLI:NL:RVS:2015:2968

Zaaknummer: 201500977/1/R6

Wetsartikelen: 1.1.1 lid 1 aanhef en onderdeel i Bro, 3.1.6 lid 2 onderdeel a Bro en 3:2 Awb

RECHTSPRAAK

Breda/bestemmingsplan 'Buitengebied Noord'

Begripsbepaling seizoenarbeiders. Onvoldoende archeologisch onderzoek. Windturbines. Onvolledig onderzoek geluidhinder. Slagschaduw.

In de begripsbepalingen is niet nader omschreven wat onder het begrip 'seizoenarbeider' moet worden verstaan. Voor de uitleg van dit begrip kan worden aangesloten bij de betekenis die hieraan in het normale spraakgebruik wordt gegeven. Volgens Van Dale Groot woordenboek der Nederlandse taal, wordt onder 'seizoenarbeider' verstaan arbeider in een seizoenbedrijf. Voor zover appellant ter zitting heeft gesteld dat er geen seizoenen meer bestaan en dat de planregels een beperking in tijd dienen te bevatten, overweegt de Afdeling dat in de planregels staat dat onder tijdelijke huisvesting tijdelijke werknemers wordt verstaan het huisvesten van werknemers die in een periode van grote arbeidsbehoefte op een agrarisch bedrijf werkzaam zijn om naar de aard kortdurend werk te verrichten, voor zover noodzakelijk voor een doelmatige bedrijfsvoering tot een maximum van zes maanden. Verder staat in de planregels dat de tijdelijke huisvesting alleen gedurende zes maanden mag plaatsvinden. Hiermee is naar het oordeel van de Afdeling een beperking in tijd voldoende geborgd. Daarmee is ook het begrip seizoenarbeider voldoende duidelijk.

Niet gebleken is dat de raad onderzoek heeft verricht waaruit blijkt dat de bodemlaag tussen 0,30 en 0,50 m zodanig is verstoord, dat daarin geen archeologische waarden meer aanwezig zijn. Gelet hierop heeft de raad op dit punt niet de nodige kennis omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen vergaard. De Afdeling neemt hierbij tevens in aanmerking dat ook anderszins niet aannemelijk is gemaakt dat op gronden op een diepte van 0,30 tot 0,50 m geen beschermenswaardige archeologische waarden (meer) aanwezig zijn. Het betoog van de raad dat normale agrarische werkzaamheden tot 50 cm diepte gaan en dat daarom kan worden aangenomen dat die agrarische gronden in het verleden al tot op 50 cm onder het bestaande maaiveld zijn verstoord, is hiertoe onvoldoende.

Naar het oordeel van de Afdeling had de raad de akoestische gevolgen van windturbines met een ashoogte van 105 m moeten onderzoeken, omdat de aanduidingen 'windturbine' in

windturbines met een ashoogte van maximaal 105 m voorzien. Nu de raad dit onderzoek heeft nagelaten is niet inzichtelijk geworden of windturbines met een ashoogte van 105 m bij de woningen van appellanten tot een overschrijding van de geluidnormen van artikel 3.14a, eerste lid, van het Activiteitenbesluit milieubeheer zullen leiden. Ook is niet inzichtelijk geworden dat de cumulatie van geluid niet onaanvaardbaar zal zijn. In het akoestisch onderzoek is ten onrechte uitgegaan van een ashoogte van 100 m.

Zoals de Afdeling heeft overwogen in haar uitspraak van 19 februari 2014 in zaak nr. 201303440/1/A4, biedt artikel 3.14a, derde lid, van het Activiteitenbesluit milieubeheer, noch een andere bepaling uit dat besluit, de mogelijkheid om voor windturbines ten aanzien van het aspect geluid bij maatwerkvoorschrift middelvoorschriften te stellen.

De Afdeling overweegt dat, nu in het onderzoeksrapport niet is uitgegaan van windturbines met een ashoogte van 105 m niet inzichtelijk is geworden of ook bij deze woningen een overschrijding van de norm van artikel 3.12 Rarim zal optreden en in hoeverre het treffen van maatregelen mogelijk is. Gelet hierop heeft de raad het onderzoek naar slagschaduw eveneens niet aan het bestreden besluit ten grondslag mogen leggen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 23-09-2015

ECLI: ECLI:NL:RVS:2015:2982

Zaaknummer: 201400843/1/R3

Wetsartikelen: 3.6 Wro, 3.14a lid 1 Activiteitenbesluit milieubeheer en 3.12 lid 1 Regeling algemene regels voor inrichtingen milieubeheer

RECHTSPRAAK

Barneveld/handhaving

Strijd met bestemmingsplan. Gebruiksverbod. Rechtsopvolger. Toepassing Wabo.

De rechtbank heeft niet onderkend dat in de geschiedenis van de totstandkoming van artikel 2.3a, eerste lid, van de Wabo, ofschoon daarin de rechtsopvolger wordt aangehaald, geen aanknopingspunten zijn te vinden voor de conclusie dat de wetgever heeft beoogd de bepaling uitsluitend op de rechtsopvolger van toepassing te laten zijn en dat in de bewoordingen van de bepaling evenmin aanwijzingen in die zin zijn te vinden.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 23-09-2015

ECLI: ECLI:NL:RVS:2015:3005

Zaaknummer: 201410261/1/A1

Wetsartikelen: 2.1 lid 1 aanhef en onderdeel a en c Wabo en 2.3a lid 1 Wabo

RECHTSPRAAK

Velsen en GS Noord-Holland/bestemmingsplan 'HOV-tracé'/hogere grenswaarden

Ladder duurzame stedelijke ontwikkeling. Busbaan.

Gelet op de nota van toelichting bij artikel 3.1.6, tweede lid, onderdeel a, van het Bro en de strekking van de regeling die mede is gericht op het tegengaan van leegstand, is de Afdeling van oordeel dat de busbaan, evenals een weg, niet kan worden aangemerkt als een stedelijke ontwikkeling, als bedoeld in artikel 3.1.6, tweede lid, in samenhang met artikel 1.1.1, aanhef en eerste lid, onderdeel i, van het Bro.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 16-09-2015

ECLI: ECLI:NL:RVS:2015:2929

Zaaknummer: 201404627/1/R1 en 201406075/1/R1

Wetsartikelen: 1.1.1 aanhef en lid 1 onderdeel i Bro en 3.1.6 lid 2 Bro

RECHTSPRAAK

Woensdrecht en GS Noord-Brabant/aanwijzing, bestemmingsplan 'Windturbinepark Kabeljauwbeek' en omgevingsvergunning

***Windturbines. Proactieve aanwijzing om af te wijken van provinciale
verordening. Strijd met Wro.***

Het geven van een proactieve aanwijzing in afwijking van de Verordening heeft een grondslag gekregen in de Verordening. Een dergelijk gebruik van de proactieve aanwijzing is volgens de Afdeling echter in strijd met het wettelijk systeem van de Wro.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 16-09-2015

ECLI: ECLI:NL:RVS:2015:2927

Zaaknummer: 201410669/1/R6

Wetsartikelen: 4.2 lid 1 Wro

RECHTSPRAAK

Nuenen, Gerwen en Nederwetten/bestemmingsplan 'Kapperdoes'

Verwijzing in planregels naar parkeernormen CROW. Rechtszekerheid.

In de planregels wordt voor de relevante parkeernorm verwezen naar CROW-publicatie 317, waarin staat dat voor een tuincentrum op deze locatie een parkeernorm van 2,3 tot 2,8 parkeerplaatsen per 100 m² bvo moet worden aangehouden. Weliswaar vergt de desbetreffende planregel van het college een nadere beslissing omtrent de in het concrete geval toe te passen parkeernorm, maar naar het oordeel van de Afdeling is er gezien de aard van het in de betwiste planregel geregelde onderwerp – gezien ook in het licht van het doel en de strekking van de op 29 november 2014 in werking getreden Reparatiewet Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties 2014 – geen aanleiding te oordelen dat deze planregel in strijd komt met de rechtszekerheid of artikel 3.1.2, tweede lid, van het Bro.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 09-09-2015

ECLI: ECLI:NL:RVS:2015:2851

Zaaknummer: 201501879/1/R6

Wetsartikelen: 3.1.2 lid 2 aanhef en onderdeel a Bro

RECHTSPRAAK

Utrecht/bestemmingsplan 'KPN Campus Fockema Andreaelaan, Rubenslaan e.o.'

Verwijzing in regels naar parkeernormen. Aanwijzing Afdeling.

De parkeerkwestie kan met gebruikmaking van artikel 3.1.2, tweede lid, onderdeel a, van het Bro, in het bestemmingsplan worden geregeld door in een bestemmingsplanregel neer te leggen dat bij de uitoefening van de bevoegdheid voor het verlenen van een omgevingsvergunning voor bouwen, de regel geldt dat voldoende parkeergelegenheid voor auto's en fietsen wordt gerealiseerd; dat voldoende betekent dat wordt voldaan aan de normen in de beleidsregels die zijn neergelegd in de desbetreffende parkeernota, en dat indien deze beleidsregels gedurende de planperiode worden gewijzigd, rekening wordt gehouden met de wijziging.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 09-09-2015

ECLI: ECLI:NL:RVS:2015:2837

Zaaknummer: 201410585/1/R6

Wetsartikelen: 3.1.2 lid 2 Bro

RECHTSPRAAK

Fryslân/planschade

Verrekening vermogensschade en (tegemoetkoming) inkomensschade.

Casus

Appellante is eigenaresse van de percelen te Drachten met een tankstation met garage, wasstraat, luifel, kiosk, verharding pompen, een bedrijfswoning met tuin, erf en ondergrond en een onbemand servicestation met luifel, verharding en pompen. Bij overeenkomst van 1 januari 1992, laatstelijk verlengd tot 1 januari 2016, heeft zij het tankstation aan Kuwait Petroleum (Nederland) B.V. verhuurd ten behoeve van het door KPN exploiteren of doen exploiteren van het tankstation als verkooppunt voor motorbrandstoffen.

Appellante heeft een aanvraag ingediend om een tegemoetkoming in planschade die zij stelt te lijden ten gevolge van de inwerkingtreding van het inpassingsplan van de provinciale weg N381 tussen Drachten en de Drents-Friese grens op 2 mei 2012. Aan deze aanvraag heeft zij ten grondslag gelegd dat het tankstation zich in de nieuwe situatie niet meer aan de doorgaande provinciale weg bevindt en dat dit tot een waardevermindering van onroerende zaken en een inkomstenderving leidt.

Appellante betoogt dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het college, bij het berekenen van de tegemoetkoming in vermogensschade, terecht de gekapitaliseerde inkomensschade van € 410.070 heeft afgetrokken van de vermogensschade van € 633.873,00.

Rechtsvraag

Kan de inkomensschade worden verrekend met de vermogensschade?

Uitspraak

Vast staat dat de waarde van het tankstation in hoge mate afhangt van de uit het tankstation te genereren inkomsten uit huurpenningen en dat de inkomstenderving als gevolg van de inwerkingtreding van het inpassingsplan tot een waardevermindering van het tankstation heeft geleid. Het college heeft bij het bepalen van de hoogte van de vermogensschade derhalve terecht gezien in hoeverre de vermogensschade is verdisconteerd in de inkomensschade.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 26-08-2015

ECLI: ECLI:NL:RVS:2015:2688

Zaaknummer: 201501644/1/A2

Wetsartikelen: 6.1 Wro en 6.2 Wro

RECHTSPRAAK

Best/planschade

Normaal maatschappelijk risico: definitie inbreidingslocatie en aansluiten bij de structuur van het gebied.

Casus

Appellanten betogen dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat het college het normaal maatschappelijk risico voor hen op 3% heeft kunnen vaststellen. Verder heeft de rechtbank volgens appellanten ten onrechte geoordeeld dat het plangebied kan worden gezien als inbreidingslocatie.

Appellanten voeren verder aan dat de rechtbank niet heeft onderkend dat het college zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat de ontwikkeling van woningbouw aansluit bij de plaatselijke situatie. In eerdere bestemmingsplannen is het desbetreffende gebied steeds aangewezen als groenstrook.

Rechtsvraag

Is er in het voorliggende geval sprake van een inbreidingslocatie en sluit de ontwikkeling aan bij de plaatselijke situatie, zodat het normaal maatschappelijk risico van appellanten op 3% van de waarde van hun woningen kan worden gesteld?

Uitspraak

De vraag of schade als gevolg van een planologische ontwikkeling tot het normaal maatschappelijke risico behoort, moet worden beantwoord met inachtneming van alle van belang zijnde omstandigheden van het geval. Van belang is onder meer of de planologische ontwikkeling als een normale maatschappelijke ontwikkeling kan worden beschouwd waarmee de benadeelde rekening had kunnen houden in die zin dat de ontwikkeling in de lijn der verwachtingen lag, ook al bestond geen concreet zicht op de omvang waarin, de plaats waar en het moment waarop de ontwikkeling zich zou voordoen. In dit verband komt betekenis toe aan de mate waarin de ontwikkeling naar haar aard en omvang binnen de ruimtelijke structuur van de omgeving en het gevoerde planologisch beleid past.

Omstandigheden die verder van belang kunnen zijn, zijn de afstand van de locatie waar de ontwikkeling heeft plaatsgevonden tot de onroerende zaak van de aanvrager en de aard en de omvang van het door de ontwikkeling veroorzaakte nadeel.

De rechtbank heeft overwogen dat het college, door de adviezen van TOG over te nemen, is uitgegaan van een onjuiste lezing van de Structuurvisie, gelijk het betoog van appellanten. De rechtbank heeft daaraan terecht niet het gewicht toegekend dat appellanten daaraan gehecht wensen te zien. Ook indien de Structuurvisie buiten beschouwing wordt gelaten, heeft het college in de adviezen van TOG voldoende grondslag kunnen vinden om het normaal maatschappelijk risico voor appellanten vast te stellen op 3%.

Allereerst heeft TOG er in haar adviezen op gewezen dat de ontwikkeling dient te worden gezien als inbreiding van woningen in een omgeving die behoort tot het centrumdorps milieu. Ter zitting is gebleken dat bij appellanten onduidelijkheid bestaat over de vraag of de ontwikkeling kan worden gezien als inbreiding omdat het plangebied aan één zijde grenst aan het sportcomplex. Die vraag dient bevestigend te worden beantwoord. Woningbouw op in een woonkern gelegen gronden die reeds door woningen omsloten zijn, dient in beginsel te worden gezien als inbreiding. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen, bijvoorbeeld in de onder 5 vermelde uitspraken van 25 juni 2014 en 16 juli 2014, is inbreiding van woningen in een bestaande woonkern in beginsel aan te merken als een normale maatschappelijke ontwikkeling. Dat het plangebied in onderhavige zaak, anders dan de in die uitspraken aan de orde zijnde plangebieden, aan één zijde niet is omsloten door woningen, maar grenst aan een stedelijke voorziening als het sportcomplex, brengt niet zonder meer met zich dat de ontwikkeling niet kan worden gezien als inbreiding, of dat deze inbreiding niet kan worden gezien als normale maatschappelijke ontwikkeling. De rechtbank heeft, gelet op de ligging van het plangebied in de woonkern van Best, terecht geoordeeld dat het college het plangebied op goede gronden als inbreidingslocatie heeft aangemerkt.

Voor zover appellanten betogen dat de rechtbank heeft miskend dat de geplande woningen niet aansluiten bij de structuur van het gebied, omdat het plangebied voorheen als groenstrook was bestemd, kan dit hen evenmin baten. Bij de beantwoording van de vraag of een planologische ontwikkeling aansluit bij de plaatselijke situatie is de voorheen geldende bestemming van de binnen het plangebied gelegen gronden niet van doorslaggevend belang. De vraag die voorligt is immers veeleer of de nieuwe planologische situatie aansluit bij hetgeen feitelijk in de directe omgeving aanwezig is. Dat de ontwikkeling onder het nieuwe bestemmingsplan qua hoogte, type woningen en bebouwingsstructuur aansluit bij de directe omgeving, hebben appellanten in beroep noch hoger beroep bestreden. Dat het nieuwe bestemmingsplan voorziet in de oprichting van een geluidswal aan de zijde van het sportcomplex, die nodig is om de geplande woningen te realiseren, is onvoldoende voor het

oordeel dat de ontwikkeling reeds daarom niet aansluit bij de plaatselijke situatie.

Datum uitspraak:

Zaaknummer: